

Thật Thà Mà Tu

(Kim Luân Tự Ngày 8 tháng 12 năm 1992)

Các vị đồng học, Các vị đồng tu, Các vị đồng nguyện,

Vì sao gọi các vị là đồng học ? Bởi vì chúng ta học hỏi Phật Pháp lẫn nhau. Vì sao gọi các vị là đồng tu ? Bởi vì chúng ta cùng nhau tu tập Phật Pháp. Vì sao gọi các vị là đồng nguyện ? Bởi vì chúng ta cùng nhau nguyện đều sẽ thành Phật, nguyện vãng sanh Cực Lạc Thế Giới, rồi sau quay thuyền từ bi lại độ hết chúng sanh. Do đó chúng ta có thể là cùng xưng là đồng học, đồng tu, hoặc đồng nguyện. Chúng ta còn có sự học tương đồng, việc tu tương đồng và nguyện lực tương đồng ; vậy thật đúng là bạn pháp.

Chúng ta ai ai cũng cần hỗ tương giúp đỡ, dắt dẫn, kính mến, chiếu cố lẫn nhau. Ai ai cũng cần hun đúc một tấm lòng "nhân ngã bình đẳng" - xem mình và người như nhau. Hãy dùng tâm bình đẳng mà học hỏi, mà tu hành, mà phát nguyện. Mình cần phải lập chí nguyện thành Phật ; thành Phật rồi hóa độ chúng sanh.

Một khi là kẻ đồng học, chúng ta phải chân thật học Phật Pháp. Một khi đã là kẻ đồng tu, chúng ta phải chân thật tu trì. Một khi đã đồng nguyện, chúng ta phải chân thật phát nguyện thành Phật, phát nguyện vãng sanh Cực Lạc Thế Giới.

Bất luận là người Tàu, Việt, Mỹ, chúng ta phải :

Kiến hiền tự tề,

Kiến bất hiền như tự tĩnh.

Nghĩa là :

Gặp bậc hiền, hãy nghĩ làm sao cho mình bằng họ.

Gặp kẻ không tốt, hãy tự phản tỉnh.

Khi gặp kẻ tốt mình phải học hỏi kẻ ấy. Khi gặp người xấu, mình phải nhìn điều xấu mà tự răn, không nên bắt chước gương xấu. Gần đây ở chùa Linh Nghiêm Sơn, Tỉnh Tô Châu có một vị Pháp sư tên Pháp Nhân rất đặc biệt ; chí khí cao phong coi sanh tử như mây trôi, xem danh lợi là thứ ô nhiễm bản thủ ; tinh thần tiết tháo, không bị khuấy nhiễu. Dưới chế độ cộng sản, hễ ai ăn chay thì bị bắt phá chay, ngã mặn, kẻ xuất gia thì bị bắt hoàn tục. Hễ ai không ngã mặn thì bị cộng sản rầy rà không để yên ổn sống qua ngày. Thầy Pháp Nhân này suốt đời chuyên tụng kinh Pháp Hoa. Mỗi ngày Thầy học thuộc kinh Pháp Hoa, rồi đọc tụng vô cùng thuần thục nhuần nhuyễn. Bọn cộng sản bèn bắt Thầy ngã mặn. Thầy đối với bọn ấy mà nói rằng : "Các vị có giết tôi cũng không ăn mặn!". Bọn cộng sản bèn đánh Thầy. Thầy nói : "Có bị đánh chết, tôi cũng cứ ăn chay!". Song bắt ép cách mấy, Thầy vẫn không hoàn tục. Kêu Thầy kết hôn, Thầy nào chịu. Tụu chung Thầy nhất mực không phá trai, hoàn tục. Bọn cộng sản không cách gì khác, bèn còng đầu Thầy nhốt tù. Thầy ngồi tù như vậy hơn mười mấy năm!.

Tuy ở trong lao ngục, Thầy vẫn tiếp tục đọc tụng kinh Pháp Hoa như bình thường. Về sau cộng sản nới lỏng một chút nên ai có chuyện oan, chịu uẩn khúc thì đều được cứu xét. Vì vậy Thầy Pháp Nhân cũng nhờ đó mà được thả ra. Khi đã thoát tù đày, Thầy vẫn không hề thay đổi : tiếp tục đọc kinh Pháp Hoa.

Vì sao tôi đề cập đến chuyện Thầy đọc kinh Pháp Hoa ? Bởi vì người tu đạo nếu thường trì tụng kinh Pháp Hoa thì khi chết, đem thi hài hỏa táng, chiếc lưởi sẽ không bị thiêu hủy. Hơn thế nữa người tụng trì kinh Pháp Hoa thì miệng luôn tỏa ra hương thơm như mùi sen xanh. Đó là những tướng lành do tụng kinh Pháp Hoa. Thầy Pháp Nhân là người suốt đời trì tụng kinh Pháp Hoa. Gần đây Thầy đã nhập tịch. Khi hỏa táng, quả nhiên chiếc lưởi của Thầy còn nguyên vẹn, đồng thời lại có rất nhiều xá lợi.

Nhìn vào tấm gương tu đạo của Thầy Pháp Nhân, chúng ta thấy việc tu nào phải là việc vô ích, vô nghĩa.

Chỉ cần mình nỗ lực, thật thà mà dụng công, thì nhất định sẽ có cảm ứng.

H.T. Tuyên Hóa

